

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 59. In Manichæos animadvertitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66066)

Ipso sedente præter dona a Græcis missa Sæculum VI.
A. C. 523.
Theodoricus Rex Ecclesiæ S. Petri duo
Candelabra argentea librarum septuagin-
ta obtulit. Memoria dignum, oblatio-
nem Principis Ariani fuisse receptam.
Dona, quæ ipse Hormisdas Papa Romæ Lib. Pont.
aliquibus Ecclesiis obtulit, mille quingen-
tas septuaginta & unam libras argenti
conficiunt. Pluribus Ordinationibus
Mense Dec. Presbyteros viginti & unum,
Episcopos quinquaginta quinque creavit.
Cum Manichæos deprehendisset, & con-
vicisset, cæsos proscribi iussit. Id ita
accipiendum, quod Ministerio Potesta-
tis Sæcularis factum fuerit. Lib. Pontif.
Postquam S. Sedes vacasset dies septem, electus
est Papa 13. Aug. Joannes in Thuscia na-
tus Constantii Filius, qui S. Sedem duo-
bus annis & novem Mensibus tenuit.

§. LIX.

In Manichæos animadvertitur.

Legem habemus Imperatoris Justiniani
contra Manichæos, in quos regnante L. 12. de
Hær.
B b 4 Ana-

*thedram obtinuerunt, accensendus singulari
solicitudine Regnum Nostrum fovit, Nosque
nunquam non magno solatio Hujus S. Papæ
Charitatem, Sapientiam, & Moderationem, quæ
Virtutes verum zelum comitari solent, experti
sumus.*

Sæculum VI.
A. C. 523.
Anastasio non fuerat inquisitum; imo in-
cusabatur, quod infandæ Sectæ faveret.
Justinus vero jubet, ut ubique abigan-
tur, & morte puniantur. Alios Hære-
ticos, Paganos, Judæos ab omni gene-
ris muneribus, & Dignitatibus excludit,
ut adimeret facultatem Christianos &
præsertim Episcopos vexandi. Ab hac
Lege eximuntur Gothi, Romanorum
Fœderati; nimirum ne Theodoricus of-
fenderetur. Hypacius quoque Patricius
Secundini filius, qui illo anno 523. Justi-
ni sexto Præfecturam Orientis obtinuit,
Manichæos persecutus est, multosque
debitis pœnis affecit.

Cedr. tom. I.
p. 364.

Theoph. an.
6. p. 145.

Verum longe atrociora eodem tempo-
re Manichæi in Persia a Rege Cabade Perosi
Filio passi sunt. Manichæi Cabadis fi-
lium tertio genitum, qui *Ftasoursan* vo-
cabatur, spe coronæ deceptum in suas
Partes pertraxerant. Suggerebant juve-
ni: *Parens tuus provecta ætate est, si vi-
ta functus fuerit, Magi unum ex Fratri-
bus tuis solio imponent, ut Sectæ suæ Au-
toritatem concilient; sed arcanis preci-
bus efficere possumus, ut Parens tuus Re-
gnum abdicet, & tibi tradat; sic Reli-
gio nostra in omnes Regni Partes inve-
betur.* Promisit juvenis, quæ volebant,
accepta conditione si facerent, ut re-
gnaret.

gnaret. Cabades re comperta Comitibus Sæculum VI.
 convocat, solerti consilio vulgans, velle A. C. 523.
 se *Ftasoursan* Regem denunciare. Im-
 perat, ut Manichæi cum Episcopo suo
Indazar uxoribus & liberis adessent.
 Magos quoque venire jubet cum Præpo-
 sito suo *Glonaze*, & Bazanem Christia-
 norum Episcopum, quem, quod in arte
 Medicinæ excelleret, charissimum habe-
 bat. Tum Manichæis propius ad se ac-
 cedere jussis ait: *Amo Doctrinam Ve-*
stram, & volo ut filius meus FTA-
SOURSAN, qui eam amplexus est, me
vivo Rex sit. Sejungimini a reliquo po-
pulo, & Principem Vestrum recipite.
 Cum illi secessissent, ad nutum Regis
 irruens exercitus Manichæos cum suo
 Episcopo ad internecionem delevit Ma-
 gorum Principe, & Christianorum Epis-
 copo præsentibus. His Cabades missis
 per totum Imperium suum litteris Ma-
 nichæos omnes, quotquot capi possent,
 interfici, comburi, Res eorum Fisco suo
 tradi, & libros flammis consumi jussit.

Cabadem graviter offenderat Justinus Chr. Pasch.
 Imperator, quod ad Conversionem Re- p. 332. Lib.
 gis Lazorum, quæ anno præcedente 522. II. p. 55.
 Symmacho & Boëtio Consulibus conti- Theoph. an.
 git, operam contulisset. Lazi in antiqua 5. p. 144.
 Colchide habitantes, erant subjeçti Per-

Sæculum VI. A. C. 523. rum Zamnaxe defuncto filius ejus Zathes sine mora Constantinopolim profectus Imperatori Justino obedientiam promisit, rogans, ut ipsum Regem Lazorum constitueret. Causas præterea defectio- nis afferebat; quod Christianus esse vellet, nec coronam accipere sustineret a Persarum Rege, qui se ad sacrificandum Diis, & ceteras Ethnicæ superstitionis Cæremonias obeundas coacturus esset. Justinus Imperator inter maximæ latitiæ signa receptum baptizari curat, in filium adoptat, eique Puellam nobili stirpe ortam conciliat uxorem. Regem Lazorum pronunciavit, deditque coronam ritu Romano & vestem candidam, in qua Imago Imperatoris arte Phrygionia depicta erat, & muneribus cumulatam dimisit. Igitur Rex Persarum querebatur, quod Justinus, dum Regem Lazorum coronasset, Pacem initam, & amicitiam læsisset. Justinus respondit; virum rejicere se non potuisse, qui Gentilium Superstitiones abjicere cupiens, ad Religionem Christianam convertebatur. Eo vero Responso Regi Persarum minime satisfactum. Iberi Lazorum finitimi & Persis subditi jam antea ad Christianorum Sacra transierant.

*Procop. I.
Pers. e. 12.*